

NƏCİBƏ İLKİN

ATASININ GÜL BALASI

(hekayə)

Sveta tələbə yoldaşlarının görüşünə bu dəfə qızları ilə gəlmişdi - özü də lap böyük sevinclə. Çünki belə görüşlər iki-üç ildən bir keçirilsə də, bütün tələbələr bir yere cəm olmurdular. İndi isə bütün qrup yoldaşları, rəhmətə gedənləri çıxmaq şərtilə, görüşdə idilər. Şirin xatirələr bir-birini əvəz edirdi. Arada gözəl sağlıqlar deyilir, həzin musiqi səslənirdi.

Bəzən insanı xoş duyğuların qoynuna səsləyən, bəzənə keçmişin iztirablarını xatırladan nəğmələr bir-birini əvəz edirdikcə Şahinin əhvalı da dəyişir, gözünü Svetadan çökmirdi. Uzun illərin ayrılığından sonra gənclik illərində ondan aldığı sevgi nəəsi yenidən yadına düşmüşdü. Xoş anlar gözünün qabağında canlandıqca başı dumanlanır, ona yaxınlaşmaq üçün fürsət gözləyirdi. Diqqəti daha çox cəlb etmək üçün arı-bir bəmərə söhbətləri, lətifələri ilə şənliyə gözəllik qatır, gah da

gözünü Svetadan çökmədən sevgi şeirləri söyləyirdi. Nədən belə etdiyini heç özü də bilmir, ürəyindən keçənləri söyləmək üçün fürsət axtarırdı. Məclis qızıqanda ona nə vaxt yaxınlaşdığından özünün də xəbəri olmadı. Keçmişin nəəsi pəridayan gözləri ilə yenidən qadını ovsunladı, həlim səsle soruşdu:

-Sveta, necəsən? Öz aramızdı, heç dəyişməmişən ha... Həmin ki kimi gözlənsən, canı yanıbmış, - o, bir qədər susub əlavə etdi, - amma qızların heç atalarına oxşamırlar.

Sveta əli ilə onun ağzını tutdu, pıçılı ilə:

-Şahin, indi onun vaxtı deyil. Bilirəm niyə maraqlanırsan, vaxtı gələndə bilərsən, - dedi.

Musiqi sədaları restoranı bürümüşdü. Bəlkə də görüşlərin heç biri belə gözəl keçməmişdi. Hanı rəqs edirdi. Sveta Şahinin qolları arasında sanki hər şeyi, hətta qızlarını da unutmuşdu. Ağzını Svetanın qulağına dayayan Şahin yenidən sözü başladı:

-Ho... Sveta, danış görək keçmişindən. Amma bir şeyi desəm, mənə acıqlanma ha...

-Yox, Şahin səni həmişə çox sevmişəm. Nəyin ki, əlim sənə çatmadı. Uzaq düşdük. İldə bir dəfə görüş isə bizə bə

etmədi. Nə desən, xətrinə dəyməz. Axı sən qəlbimdə ayrı bir iz qoymusan.

- Eybi yox, bu da bəs idi... Sadəcə onu demək istəyirdim ki, - o susdu, sonra yenidən sözü başladı, - sənin çox adamla əyləndiyini bilirdim. Sənə olan hislərim tamam fərqli idi. Bir neçə dəfə görüşsək də, sənədən tez uzaqlaşmaq istədim. Dəli eşqini duydum. Hiss etdim ki, mən də sənə bağlanıram. Yaxşı ki, uzaqlaşdı bildim, yoxsa...

- Yoxsa, nə?

Şahin söhbəti dəyişmək istədi:

-Sveta, xətrinə dəyməsin, siz erməni qızları adamı elə tora salırsınız ki, çıxmaq olmur. Bu məqsəddimi, sevgidimi, anlamaq çətin olur. Amma, öz aramızdı, bu, sevgidən çox... arxasını özü bilirsən. Bizim qızlarda isə əksinə...

-Mən o vaxt səni öz toruna sala bilmədim. Heyfisiyələrim.

Svetanın qəh-qəhə ilə dediyi bu söz Şahinə çox gəldi.

-Nə yaxşı ki, o tora düşməmişəm... Siz erməni qızları öz kişilərinizdən çox türk kişilərinə meyillisiniz. Axı niyə?

-Sevgini milliləşdirmə də, Şahin. Sevgi insanın içindən gəlir. Bizimlə türk kişilərinə meyillənmişəm sən düşündüyündən də çox başqa tərəfləri var... Sveta ona daha bərk sığındı, - gəl bu barədə danışmayaq, keçmiş sevgimizin ötrini əlaq bir-birimizdən.

-Mənim üçün bu sevgi yox, əslində sənənlə əylənmək idi, gözəl Sveta. Axı sən həmin sevgilisi ola bilməzdim.

-Orası doğrudur. Mən də bilirəm kiminlə əylənmək lazımdır. Axı sən də savadlı, həm də şux qamətli idin.

-Aha, aydındır. Bax, məqsədin üstünə indiyə gəlirsən. Deməli, erməni qızları yaxşı toxumluq axtarırlar.

Sveta susmağa üstünlük verdi. Yenidən Şahinin qolları arasında uyudu. Birdən gözləri qrup yoldaşları Seymuran və Şahibin qucağına sığınub rəqs edən qızlarına sataşdı. Öz-özünə:

-Eybi yox, qoy gözləri açtq böyüsünlər, - deyib rəqsinə davam etdi.

Şahin qrup yoldaşlarına göz vuraraq üzünü Svetaya tutdu:

-Nədənə qızlarını sizin müllətə oxşada bilmədim. Ərini yaxşı tanıyırdım, taksisinə o qədər minmişik ki, sonilə, - o bu sözü xüsusü intonasıya ilə dedi.

Sveta gülümsündü:

-Hə, elədir... ələcsiz qalıb ona getdim. Əvvəlcə uşağı rədd etlətdirdim. Toyumuza qədər əməlli-başlı böyümüşdü. Toyumuzdan az sonra iş yerindən Kislovodsk şəhərinə göndərildim. Sərbəst olmaq üçün ərimin mənimlə getməsinə istəmədim...

Orada bir oğlanla tanış oldum. Azərbaycanlı idi. Bir-birimizi çox sevdi. Fizika-riyaziyyat üzrə elmlər namizədi idi. Hər gün sevgi dolu günlər yaşayırdıq. Mən ondan hamilə qaldım...

Geri qayıdanda hamilə olduğumu bilən ərim çox sevinirdi. Hə, nə isə qızım oldu. Bayaq sənə göstərdiyim böyük qızım heqisi atasının davamçısıdır, riyaziyyat-fizika fakültəsində təhsil alır. Çox savadlıdır.

Sveta bu sözləri deyib yenə ürəkəndə güldü. Şahin də ona qoşuldu.

-Hə, deməli atasının gül balası...

-Hə, Şahin neynim ki, öz atasından olsaydı, şofer olacaqdı da... Ha-ha-ha...

-Ay soni... Çoxbilmişən, çoxbilmiş... Sizin bu "savadınız" bizdə heç vaxt olmadı da...

-Sənə əlim çatmadı, birini də sənədən düzəldəsi idim...

-Bəs o biri qızın kimdəndir?

Sveta yenidən qəh-qəh çəkdi, bir az toxdayandan sonra dedi:

-Hə, özüm. Böyük qızım olandan iki il sonra yenə təkmilləşdirmə institutuna göndərdim, bu dəfə isə başqa şəhərə. Xostoxanada olarkən bir həkim oğlanla tanış oldum.

O da azərbaycanlı idi. Nəzərlərini mənədən çəkmədiyini gördüm. Tez bir zamanda ona elə alışdım ki... Hər gün görüşməyə başladıq. Bir ay tamam olanda geri döndüm. Bax bu qızma hamilə qalmışdım. İndi o da həkim olmağa hazırlaşır.

-Bəs yoldaşından övladın yoxdu?

-Yoox, bu vacibdir məgər?! Axtı bayaq özün yaxşı söz dedin: gözəl, yaraşlıq, savadlı toxum.

Hər ikisinin gülüşü salonu başına almışdı: öz əməllərindən idilər.

Birdən Sveta başını azacıq qaldırıb pıçıldadı:

-Yoldaşım hələ də elə bilir ki, uşaqlar ondan. Amma arada zarafata salıb deyir:

-Sveta, öz aramızdı, o qədər orda-burda oldun ki, uşaqlar da mənə oxşamadı ey. Mən isə gülürəm...

Şənlük başa çatmaq üzrə idi. Şənlüyü təşkil edən Vasifin kobud səsi eşidiləndə hamı susdu. O:

-Hə, dostlar, növbəti görüşümüz gələndə il bu vaxt yenə burda olacaq, - deyib hamını xatirə şəkli çəkdirməyə dövt etdi.

Sveta Şahindən qopmaq istəmədi, şəkli çəkdirəndə də onunla yanaşı dayandı. Bunu gören Şahin onun qulağına pı-

çıldadı:

-Sveta, evdə orə gedəsi qızım, evlənsə oğlum var axı. Hələ yoldaşımı demirəm.

Sveta əl çəkmək istəmədi, nazlandı:

-Gəl qızılardan birini oğluna al, nə olar. Sən də rahat gəlib-gedərsən bizə.

Şahin tələblik illərində olduğu kimi birdən çılgınlaşdı:

-Sən dolənsən? Birce o qalmışdı ki, bir erməni fahişənin qızını oğluna alıb deyə lağ çəlsinlər?

Sveta özünü ciddi göstərmək istədi:

-Mən fahişə deyiləm, mənim ərim var. Sadəcə öz qanunlarımızla hərəkət edirəm və anla ki, bütün erməni qızları belədir.

-Hə də. Sizde əri olanlar min oyundan çıxsa da, fahişə olmurlar. Çünki peysər "kişiləri" var, - Şahin bərkən güldü.

-Biz öz kişilərimizdən heç zaman uşaq dünyaya gətirmirik. Türk kişiləri mərd, qorxmaz, olduğu üçün, genimizi dəyişməmək istəyirik. Bu bizə çoxdan tapşırılmış bir iş, xüsusü müəllimlərin keçdiyi həyat dərslər olub. Mən dərsimi yaxşı aldım və vəzifəmin öhdəsindən layiqincə gəldim. Bundan belə yalnız öz kefim üçün yaşayacam. Məni düşündürən əsas qızılarmın taleyidi.

Şəkli çəkdirəndən sonra Şahin Svetanı yola salmaq üçün onlara yaxınlaşdı. Sveta da, qızları da sərxoş idilər. Onlar üçün taksilə saxladaraq maşına dəvt etdi. O, dostları ilə sağollaşaraq maşına oylaşdı. Ünvanı eşitdikdə Şahin çaşmış qaldı:

-Orda hansı binada?

-10-cu binada.

-Axı, o evlər xüsusü adamlar üçün tikilmişdir. Orda nə cəvəb əla bilmişiz?

-Onun da bir tarixi var.

-Gizlətmə de...

-Düşəndə deyarəm.

Şahini dərəcəli bürümüşdü. Sveta yanındakılara önəmliyyət verməndə dedi:

-Hə, Şahin bilərəm sənə üçün çox maraqlıdır. Bizim kektoru - Niyaz Qasimoviçi yaxşı tanıyırdın?

-Bəli, əlbəttə.

-Bir gün məni çağırıldı kabinetinə. Eşq elan etlədi. Ertəsi gün saat 3-də onun otəğında görüşdük. Mənim bəkirəliyimi pozan o oldu. Bir-iki dəfə görüşdükdən sonra mənədən ayrılmaq istədi. Dedim ki, uşağa qalmışam. Əgər məni qadınım kimi qəbul etməsən, şikayət özərim həzirdir. O, çox qorxdu. Nə qədər yalvarsa da, uşağı abort etdirəndim. Uşağa qarşılıq bu binadən ev istədim və aldirdim.

Şahin dodaqlarını gəmiirdi, zorla bu sözləri deyə bildi:

-Ay soni! Ermoni qançılqlar...

Sveta heç nə olmamış kimi sözüünə davam etdi:

-Elə demə, biz, erməni qadınları, sevnələrimize istədiyimizi atana qədər vəfalı olururu. Bu da bizim qanunlarımızdan birdir. Belə olmasaydı, sizin on yaxşı kişilərinizin arvadı, ən yaxşı vəzifədə olanlarınızın məşuqəsi olmazdıq. Hər şey: gözəl evləri, bərkətli torpaqları belə öldə etmişik.

Hələlik, sağ ol. İmkanın olsa, dəruxanda evə zəng elə, görüşək. Səni çox sevirəm...